

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/344/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116203484
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6116203484.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jaroslava Galla, v spore žalobcu: K. G. N., a. s., so sídlom E. XX, XXX XX L., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: S. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XX, XXX XX G. G., o zaplatenie 9.735,81 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/50/2016 - 84 zo dňa 17. 05. 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/50/2016 - 84 zo dňa 17. 05. 2017 v napadnutom výroku I., ktorým súd povolil žalovanému plniť uloženú povinnosť v splátkach po 200,- Eur mesačne, vo výroku II., ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a v závislom výroku III. o trovách konania z r u š u j e a v tomto rozsahu v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica, ako súd prvej inštancie, napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.296,59 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 30. 10. 2016 do zaplatenia, túto sumu povolil žalovanému splácať v 200,-- Eur mesačných splátkach, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom jún 2017 pod hrozbou straty výhody splátok. V druhom výroku žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Tretím výrokom priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania konštatoval, že zmluvný vzťah, z ktorého žalobca odvodzuje uplatnený nárok na zaplatenie dlžnej sumy, vyplýva zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, kde žalovaný vystupuje v pozícii spotrebiteľa, žalobca v pozícii dodávateľa, je preto potrebné na tento vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V ďalšom poukázal na Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, konkrétne ustanovení § 2 písm. d/, § 9 ods. 2, § 9 ods. 3, § 9 ods. 5, § 11 ods. 1 písm. b/ a § 1 ods. 8 tohto zákona so záverom, že preskúmaním zmluvy zistil, že táto neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/, m/, u/ zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva obsahuje len uvedenie súhrnnej mesačnej splátky, z ktorej nie je zrejmé, koľko z každej jednotlivej splátky predstavuje istina úveru, úroky a poplatky. Účelom tohto ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. l/) je pritom informácia pre spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, aby vedel rozlíšiť ako bude s jeho splátkou naložené, aká časť splátky bude použitá na istinu úveru, úrok a poplatky. V zmluve tiež nie je zahrnuté poučenie spotrebiteľa v zmysle § 9 ods. 2 písm. m/ zákona č. 129/2010 Z. z. o jeho práve vyžiadať si bezplatne počas celej doby trvania zmluvy výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa § 9 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z. Napokon v zmluve nie je náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. m/ zákona č. 129/2010 Z. z. - postup spotrebiteľa pri predčasnom splatení spotrebiteľského úveru. Úver z týchto dôvodov považoval súd za bezúročný a bez poplatkov. Skúmal, v akom rozsahu bol splatený, pričom z prehľadu splácania zistil, že žalovaný doposiaľ zaplatil 703,41 Eur, čo žalovaný nerozporoval, započítaných žalobcom na istinu, úrok a poistné. Súd túto sumu v súlade s § 853 ods. 1 OZ v spojení s § 566 ods. 2 OZ započítal iba na istinu, t. j. poskytnutý úver. Po odčítaní plnenia žalovaného od poskytnutej sumy 10.000,- Eur, vyšla nesplatená časť úveru, predstavujúca 9.296,59 Eur. Pretože žalovaný nepreukázal, že by jeho dlh v tejto časti zanikol splnením, súd žalobe v časti vyhovel a

vo zvyšnej časti žalobu vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zamietol s tým, že umožnil žalovanému splácať predmetný dlh v 200,- Eur mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok. Pretože sa žalovaný dostal do omeškania s plnením, súd ho zaviazal na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej istiny od 30. 10. 2016 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP, majúc za to, že neúspech žalobcu v konaní bol len nepatrný, a preto priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho úspechu vo výške 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to v rozsahu zamietnutej časti a v časti, ktorou povolil súd žalovanému zaplatiť dlh v splátkach. Súd ako argumenty pre svoje rozhodnutie uviedol, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/, m/, u/ zákona č. 129/2010 Z. z., a preto úver považoval za bezúročný a bez poplatkov a ďalej povolil žalovanému splácať dlh v mesačných splátkach po 200,- Eur na základe žiadosti žalovaného bez akéhokoľvek odôvodnenia. S argumentmi súdu prvej inštancie sa žalobca nestotožňuje, rozsudok v napadnutej časti považuje za nesprávny, vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia s poukazom na § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

3. K názoru súdu prvej inštancie, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/, m/, u/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, uviedol, že z bodu 1.1 zmluvy o pôžičke vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky (VOP a OP), teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v OP a VOP. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy tak, že je uvedená výška anuitnej splátky 132,22 Eur, termín splatnosti prvej anuitnej splátky 16. 02. 2015, počet anuitných splátok 120 a periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky: mesačne, v 15. deň kalendárneho mesiaca. Zároveň bod 2.5.3 OP popisuje anuitné splácanie spôsobom, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšným príslušenstvom. Ak by splatnosť ktorejkoľvek splátky pripadla na deň, ktorý nie je pracovným dňom, posúva sa splatnosť tejto splátky na najbližší nasledujúci pracovný deň. Z uvedeného teda vyplýva, že počet a termín splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Pokiaľ ide o výšku, počet a termíny splátok iných poplatkov, ide o údaje, ktorých povinnosť úhrady je zrejmá už v čase uzavretia zmluvy, uvedené sú v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP, a tým aj súčasťou zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože to závisí od toho, koľkokrát službu banky využije. Termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktorý je súčasťou sadzobníka, ktorý stanovuje kedy je ktorý poplatok splatný. Prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, zmluva neuvádza, pretože na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Pritom bod 2.5.5 OP určuje poradie uspokojovania pohľadávky tak, že všetky platby, ktoré banka v priebehu splácania úveru od klienta prijme na splatenie úveru, sa započítavajú na úhradu pohľadávky banky ako prvé dlžná a splatná istina, druhá v poradí dlžné a splatné úroky, následne dlžné a splatné úroky z omeškania a zmluvné pokuty, štvrté v poradí dlžné a splatné odmeny, poplatky, výdavky a iné náklady banky, pričom konkrétnu pohľadávku v rámci príslušného poradia určí banka s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu. Podľa žalobcu je nesporné, že zmluva obsahuje údaje o výške, počte a termínoch anuitnej splátky v bode 1.2. Podľa názoru žalobcu účelom a cieľom zákona č. 129/2010 Z. z. v časti týkajúcej sa dotknutej náležitosti písmena k/ nebola skutočnosť, aby bol spotrebiteľ informovaný v číselnom vyjadrení o tom, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky. Z dôvodovej správy k § 9 ods. 2 písm. k/ zákona vyplýva, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti zo zmluvy. Žalovaný nespochybnil poskytnutie úveru, zo zmluvy zrozumiteľne vyplýva, čo mal žalobcovi vrátiť, kedy tak mal urobiť a v akej výške, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť (splatnosť splátky, splatnosť mesačnej splátky), a tiež ako dlho tak má robiť (splatnosť úveru). O svojich povinnostiach bol informovaný v bode 1.2 zmluvy, nebola teda porušená žiadna zásada občianskoprávných vzťahov. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-4215 Home Credit Slovakia, a. s., proti H. G..

4. K písmenu m/ uvádza, že informácia o tom, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok na istinu a úroku úveru obsahuje amortizačná tabuľka, banka klientovi poskytuje už v rámci informovania pred uzatvorením zmluvy prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere a tiež v OP, ktoré sú nedeliteľnou súčasťou zmluvy - bod 3.11 OP s označením „informácie pre klienta“, v zmysle ktorého klient môže kedykoľvek a bezplatne požiadať o výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane podrobného rozpisu. Zároveň bod 9.4 OP „záverečné ustanovenia“ uvádza, že obchodné podmienky sú zverejnené písomnou formou v slovenskom jazyku v pobočkách banky a elektronickou formou na jej webovom sídle. V bode 2.8 zmluvy žalovaný vyhlásil a svojím podpisom potvrdil, že prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením zmluvy o úvere okrem iného s jej súčasťami (formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, OP, VOP, sadzobník).

5. K písmenu u/ uvádza opätovne neoddeliteľnú súčasť zmluvy - OP, konkrétne bod 3.8, ktorý definuje predčasnú splatnosť na žiadosť klienta a postup pri takomto splatení spotrebiteľského úveru. Z uvedeného je zrejmé, že uvedenú náležitosť zmluva obsahuje. Pritom v prospech všetkých uvedených argumentácií banky svedčí aj rozsudok Európskeho súdneho dvora zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a. s., proti H. G.. Žalobca má za to, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., preto úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov.

6. K časti, v ktorej súd povolil žalovanému splácať dlh v mesačných splátkach po 200,- Eur na základe jeho žiadosti, poukazuje na aktuálne znenie ustanovenia § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. V tomto prípade sa žalobca domnieva, že súd nedostatočne zistil skutkový stav, týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť jeho dlžnú pohľadávku. Rozhodnutie v tejto časti považuje za nepreskúmateľné. Poukázal v tomto smere aj na aktuálnu judikatúru krajských súdov SR. Žalobca navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe v plnom rozsahu vyhovieť, zároveň uplatnil náhradu aj trov odvolacieho konania.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v texte len „CSP“), prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario. Rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu, ktorým súd povolil žalovanému plniť uloženú povinnosť v splátkach po 200,- Eur mesačne, vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a v závislom výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a v tomto rozsahu vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

9. V zostávajúcej časti, teda vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.296,59 Eur s 5 % úrokom ročne od 30. 10. 2016 do zaplatenia, ostal nedotknutý, pretože nebol odvolaním žalobcu napadnutý a je v zmysle § 367 ods. 2 CSP právoplatný.

10. Po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dôvodov odvolania odvolací súd konštatuje, že správne okresný súd rozhodnutie založil na skutkovom a právnom závere, podľa ktorého posudzovaný právny vzťah je vzťahom spotrebiteľským, preto podlieha kontrole podľa právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Zmätočne však okresný súd v odseku 6 uviedol, že je potrebné aplikovať Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, hoci následne aplikoval zákon č. 129/2010 Z. z. Zároveň však musí odvolací súd konštatovať aj svoje ďalšie zistenie, že hoci súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. zo znenia účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ani toto tvrdenie nie je správne, keď zmluva bola medzi sporovými stranami uzatvorená dňa 20. 01. 2015, mala byť preto posudzovaná v znení účinnom k stavu do 31. 03. 2015, okresný súd však vychádzal zo zmluvy k stavu ku dňu 22. 12. 2015. To malo za následok, že rozhodnutie je nesprávne v tom, že okresný súd pri hodnotení obsahovaných náležitostí zmluvy uvádzal nesprávne písmená pri § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., konkrétne rozoberal v odseku 8 odôvodnenia písmeno l/ (§ 9 ods. 2) - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú poplatky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi

úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, v odseku 20 už uvádza písmeno k/ v prvej vete, v druhej vete opätovne odkazuje na § 9 ods. 2 písm. l/. Napriek tejto zmatečnosti je zrejmé, že súd poukázal na absenciu náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá mala byť záväzne uvedená v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. (k stavu k 31. 03. 2015, teda účinnému v čase uzavretia zmluvy dňa 20. 01. 2015), a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú poplatky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Konkrétne vytkol súd prvej inštancie, že zmluva obsahuje len uvedenie súhrnnej mesačnej splátky, z ktorej nie je zrejmé, koľko z každej jednotlivej splátky predstavuje istina úveru, úroky a poplatky. Účelom tohto ustanovenia je pritom informácia pre spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, aby vedel rozlíšiť, ako bude s jeho splátkou naložené, aká časť splátky bude použitá na istinu úveru, úrok a poplatky. Z predloženej Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX je zistené, že zmluva v základných podmienkach uvádza okrem iného výšku anuitnej splátky 132,22 Eur, termín splatnosti prvej anuitnej splátky 16. 02. 2015, počet anuitných splátok 120, periodicitu a termín splatnosti anuitnej splátky - mesačne, v 15. deň kalendárneho mesiaca a splatnosť úveru 15. 01. 2025.

11. Okresný súd tiež vytkol, že v zmluve nie je zahrnuté poučenie spotrebiteľa v zmysle § 9 ods. 2 písm. m/ zákona o jeho práve vyžiadať si bezplatne počas celej doby trvania zmluvy výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa § 9 ods. 5 zákona. Opätovne s poukazom na uvedené písmeno m/ - postup spotrebiteľa pri predčasnom splatení spotrebiteľského úveru. Aj tu musí odvolací súd poukazať na nepresnosti, pretože správne malo byť uvedené písmeno l/ a písmeno t/ § 9 ods. 2 predmetného zákona.

12. Okresný súd potom uzavrel, že z uvedených dôvodov považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

13. Odvolací súd tak konštatuje, že súd prvej inštancie posúdil konkrétny právny vzťah podľa nesprávnej neskoršej právnej úpravy a neaplikoval na právny vzťah právnu úpravu, ktorá bola pre jeho právne posúdenie aktuálna. Takýto postup bez existencie výslovného zákonného zmocnenia predstavuje neprípustnú retroaktivitu práva. Z hľadiska nutnosti zrušiť rozsudok v napadnutej časti je podstatné konštatovanie, že súd prvej inštancie na základe nesprávnej aplikácie konkrétnych zákonných ustanovení, ktoré však aplikovať nemohol, následne vyvodil právny záver o bezpoplatkovosti a bezúročnosti predmetného spotrebiteľského úveru, rozhodol práve s poukazom na neaktuálnu právnu úpravu.

14. Odvolací súd však zároveň konštatuje, že napriek nutnosti zrušiť toto nezákonné rozhodnutie z dôvodu nesprávnej aplikácie právnej úpravy, a preto aj nesprávneho právneho posúdenia veci poukazuje na to, že súd prvej inštancie vyvodil bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného spotrebiteľského úveru o. i. z dôvodov, že v úverovej zmluve nebolo uvedené právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky a právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti. Odvolací súd však poznamenáva, že ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch nesankcionuje poskytnutý úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou z týchto dôvodov, pretože výslovne uvádza, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa v zákone presne expressis verbis vymienených dôvodov podľa jednotlivých písmen ustanovenia § 9 ods. 2. Rovnaký záver by odvolací súd konštatoval aj v prípade, ak by súd prvej inštancie aplikoval na daný právny vzťah správne znenie ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ustanovenie § 11 v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy nesankcionuje z týchto dvoch dôvodov (neuvedenie práva spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky a právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti) bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Prípadné akékoľvek analogické rozširovanie tohto právneho následku, ktoré zákon výslovne neuvádza, je neprípustné.

15. Odvolací súd ďalej uvádza, že pokiaľ súd prvej inštancie vyhodnotil daný spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodov absencie údajov o výške, počte a termíne splátok úrokov a iných poplatkov, uvedenia prípadného poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (kde súd prvej inštancie nesprávne uviedol písmeno, pod ktorým je táto povinnosť uvedená), zo samotného znenia ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ by vyplýval právny následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, avšak údaj o výške, počte a termíne splatnosti splátok istiny,

úrokov a iných poplatkov je uvedený v predmetnej zmluve pod bodom 1.2 tak, ako už bolo konštatované vyššie. Pokiaľ súd dôvodil, že nie je osobitne rozpísaná mesačná splátka pripadajúca na istinu úveru, na úroky a poplatky s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti, odvolací súd upozorňuje, že takýto záver je neudržateľný. Do pozornosti súdu prvej inštancie dáva neskorší odklon judikatúry a rozhodovacej činnosti tak odvolacieho súdu, ako aj ostatných všeobecných súdov v nadväznosti na aktuálnu judikatúru súdov vyššieho stupňa (Najvyššieho súdu SR, napr. 3Cdo 146/2017), v zmysle ktorej nie je už legitímny a zákonný výklad zákona, ktorý prijala skoršia rozhodovacia prax a podľa ktorého súdy požadovali od veriteľov uvádzanie ako obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere rozpísanie mesačnej splátky osobitne pre istinu úveru, osobitne pre úroky a osobitne pre prípadné ďalšie poplatky, ktoré sa splácajú v pravidelnej mesačnej anuitnej splátke, a to priamo v texte zmluvy o úvere. Vzhľadom na neskoršiu rozhodovaciu prax odvolací súd ani tento záver súdu prvej inštancie nepovažuje za vecne správny.

16. Pokiaľ ide o ďalšiu odvolaciu námietku, a to neodôvodnenie umožnenia žalovanému plniť povinnosť v splátkach, odvolací súd túto považuje za plne dôvodnú, musí konštatovať, že súd prvej inštancie skutočne žiadnym spôsobom nevysvetlil, z akého dôvodu pri určení lehoty na plnenie nevychádzal z ustanovenia § 232 ods. 3 veta prvá, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku, prečo vychádzal z vety druhej a umožnil plniť v dlhšej lehote, konkrétne v splátkach. Uvedené zákonné ustanovenie uvádza, že súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehodu. Pokiaľ ide o takéto znenie, musí sa okresný súd vysporiadať s otázkou odôvodneného prípadu, to znamená, musí uviesť, ktoré okolnosti považoval za také, ktoré umožňujú dospieť k záveru, že je odôvodnené, aby dlžník - žalovaný plnil uloženú povinnosť v dlhšej lehote. Pre absenciu dôvodov je v tomto smere rozsudok nepreskúmateľný.

17. Úlohou súdu prvej inštancie bude v rozsahu zrušených výrokov rozsudku tieto nanovo právne posúdiť s použitím správnej právnej úpravy v nadväznosti na zákonné dôvody vymienené v ustanovení § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zväžiť eventuálne existenciu či absenciu obligatórnych zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a posúdiť zákonnosť žalobcom uplatneného nároku voči žalovanému ako spotrebiteľovi. O lehote na plnenie bude môcť súd prvej inštancie rozhodnúť len po riadnom zistení okolností rozhodných pre uloženie možnosti plniť v dlhšej lehote, ako je lehota troch dní.

18. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 189 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v odvolaní napadnutých výrokoch a v závislom výroku o trovách konania, pretože vzhľadom na nesprávne právne posúdenie veci súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, nesprávnym procesným postupom znemožnil stranám sporu uskutočňovať ich procesné práva, čím došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces. Vec vrátil súdu prvej inštancie v rozsahu podľa ustanovenia § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).